33. gr.

Með mál, sem rísa kunna út af brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar, skal farið að hætti opinberra mála.

34. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi felld fjallskilareglugerð fyrir Austur-Barðastrandarsýslu frá árinu 1931.

Fjallskilareglugerð þessi, sem sýslunefnd Austur-Barðastrandarsýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58, 29. mars 1961 og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42 12. maí 1969, og breyting á þeim lögum nr. 43/1976, til þess að öðlast gildi frá og með 1. ágúst 1981, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 7. júlí 1981.

Pálmi Jónsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 467. 7. ágúst 1981.

REGLUGERÐ

um aukaframlög úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga.

1. gr.

Aukaframlög úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga skal veita þeim sveitarfélögum, sem skortir tekjur til greiðslu lögboðinna eða óhjákvæmilegra útgjalda vegna lágra skatttekna í sveitarfélaginu miðað við sambærileg sveitarfélög, enda fullnægi sveitarfélag að öðru leyti skilyrðum reglugerðar þessarar.

2. gr.

Umsóknir um aukaframlög skulu hafa borist félagsmálaráðuneytinu fyrir 1. október. Umsókn skal fylgja ársreikningur sveitarfélags fyrir s. l. ár og fjárhagsáætlun sveitarfélagsins fyrir líðandi ár, svo og greinargerð um nýtingu tekjustofna sveitarfélagsins viðkomandi ár og nauðsyn aukaframlags. Aðstöðugjaldsstigi sveitarfélagsins skal jafnan fylgja umsókn.

3. gr.

Skilyrði þess, að sveitarfélag komi til greina við veitingu aukaframlags er, að heimildir til álagningar útsvars hafi verið nýttar að fullu (með 10% aukaálagi), sbr. 25. gr. laga nr. 73/1980 um tekjustofna sveitarfélaga.

Það er ennfremur skilyrði fyrir því, að sveitarfélag komi til greina við veitingu aukaframlags, að heimildir til álagningar fasteignaskatts hafi verið nýttar að því marki, sem greinir í 2. mgr. 3. gr. laga nr. 73/1980 um tekjustofna sveitarfélaga, þ. e. a. m. k. ½% skv. a lið og a. m. k. 1% skv. b lið.

4. gr.

Félagsmálaráðuneytið aflar upplýsinga frá sveitarfélögum um álagningu skattgjalda og nýtingu einstakra tekjustofna í hverju sveitarfélagi, þ. e. fasteignaskatts, aðstöðugjalds og útsvars. Skulu sveitarfélög hafa skilað skýrslu til ráðuneytisins um þessi efni í síðasta lagi 15. október ár hvert á eyðublöðum, sem ráðuneytið lætur

þeim í té. Jafnframt getur ráðuneytið og Samband íslenskra sveitarfélaga aflað upplýsinga um þessi mál frá skattstjórum og ríkisskattstjóra.

Að fengnum skýrslum og upplýsingum frá sveitarfélögum skv. 1. mgr. semur félagsmálaráðuneytið heildarskýrslu um álagningu skattgjalda í sveitarfélögum, ásamt upplýsingum um nýtingu einstakra tekjustofna í hverju sveitarfélagi.

5. gr.

Álagningarskýrsla félagsmálaráðuneytisins, skv. 4. gr., skal notuð til grundvallar við útreikning aukaframlaga og eftir henni skal reikna eftirtalin meðaltöl álagðra skattgjalda:

a) Landsmeðaltal á íbúa.
b) Dreifbýlissveitarfélaga á íbúa eftir kjördæmum.

6. gr.

Reikna skal út meðaltal álagðra skattgjalda í hverju því sveitarfélagi, sem sótt hefur um aukaframlag skv. 2. og 3. gr. Komi í ljós, að meðaltal skatttekna þéttbýlissveitarfélags, sem sótt hefur um aukaframlag sé lægra en landsmeðaltal eða að meðaltal skatttekna dreifbýlissveitarfélags sé lægra en meðaltal dreifbýlissveitarfélaga í sama kjördæmi, kemur viðkomandi sveitarfélag til greina við úthlutun aukaframlags til jöfnunar þessa mismunar að hluta.

Hafi sveitarfélag, sem sótt hefur um aukaframlag skv. 2. og 3. gr. ekki lagt á hámarks fasteignaskatt og/eða aðstöðugjöld, skal frá reiknuðum mismuni skatttekna skv. 1. mgr. þessarar greinar draga vannýtinguna sem hér segir:

a) Fasteignaskattur.
Mismunur fulls fasteignaskatts skv. 3. mgr. 3. gr. laga nr. 73/1980, þ. e. með 25% álagi, og álagðs fasteignaskatts.
b) Aðstöðugjöld.
Tvöfaldur mismunur áætlaðrar hámarksálagningar skv. 38. gr. laga nr. 73/1980 og álagðra aðstöðugjalda.

Mismunurinn, sem þá stendur eftir skal greiðast sveitarfélaginu allt að 70% sem aukaframlag eigi síðar en 15. desember, enda hafi sveitarfélagið staðið skil á ársreikningum sínum, sbr. ákvæði 2. mgr. 14. gr. laga nr. 73/1980 um tekjustofna sveitarfélaga.

7. gr.

Til greiðslu aukaframlaga skv. reglugerð þessari má verja allt að 6% af tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga.

Hrökkvi ráðstöfunarfé, sbr. þó 9. gr., ekki til greiðslu reiknaðra hámarksaukaframlaga skv. 6. gr. skal skerða hverja útreiknaða fjárhæð um sama hundraðshluta, svo að heildarfjárhæð aukaframlaga verði innan þeirra marka, sem í grein þessari er kveðið á um.

8. gr.

Félagsmálaráðuneytið ákveður aukaframlög að fenginni umsögn Sambands ísl. sveitarfélaga.

9. gr.

Verði sveitarfélag fyrir óvæntu fjárhagstjóni, s. s. vegna náttúruhamfara, er ráðuneytinu heimilt, að fenginni umsögn stjórnar Sambands ísl. sveitarfélaga, að veita því aukaframlag úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga, þótt almennum skilyrðum reglugerðar þessarar sé ekki fullnægt.

Jafnframt er ráðuneytinu heimilt, að fenginni umsögn Sambands ísl. sveitarfélaga, að miða aukaframlag dreifbýlissveitarfélags skv. reglugerð þessari við landsmeðaltal skattgjalda, séu lögbundin útgjöld þess óeðlilega há miðað við fjárhagsgetu þess.

Ráðuneytinu er heimilt að veita sérstakt aukaframlag úr Jöfnunarsjóði til að greiða fyrir sameiningu sveitarfélaga skv. lögum nr. 70/1970.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í 47. gr. laga nr. 73 frá 26. nóvember 1980 um tekjustofna sveitarfélaga og kemur til framkvæmda við veitingu aukaframlaga á árinu 1981.

Félagsmálaráðuneytið, 7. ágúst 1981.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 468. 7. júlí 1981.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 446 9. október 1975 um gatnagerðargjöld í Hafnarfirði.

1. gr.

2. og 3. mgr. 2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:
Gjaldið skal vera svo sem hér segir:

1.	Einbýlishús	kr. 77 125,00	pr. hús
2.	Raðhús, parhús og tvíbýlishús	— 53 985,00	pr. íbúð
3.	Þríbýlishús og þétt byggð	— 38 560,00	pr. íbúð
4.	Fjölbýlishús	— 12 340,00	pr. íbúð
5.	Atvinnuhúsnæði	— 217,60	pr. m^2 í gólffleti húss
6.	Önnur mannvirki	— 217,60	pr. m^2 í gólffleti mannv.

Gjöld skv. grein þessari eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 682 stig og hækka eða lækka í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar breytist.

2. gr.

6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af lóðum fyrir atvinnuhúsnæði í iðnaðar- og þjónustuhverfum kaupstaðarins, sem veitt hefur verið byggingarlevfi fyrir 1. ágúst 1981 og lóðarhafar hafa ekki greitt gatnagerðargjald miðað við bundið slitlag, skulu lóðarhafar greiða sérstakt gjald til Hafnarfjarðarkaupstaðar, sem varið skal til greiðslu kostnaðar við að setja bundið slitlag á götur og til lagningar gangstétta.

Gjaldið skal vera kr. 46.40 pr. m^2 húss og miðast það við vísitölu byggingarkostnaðar 682 stig og hækkar eða lækkar í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar breytist.

Gjald skv. grein þessari fellur í gjalddaga einum mánuði eftir að bundið slitlag hefur verið lagt á götu þá eða götukafla, sem lóðin telst við. Standi atvinnuhúsnæði í iðnaðar- eða þjónustuhverfum við götu, sem þegar hefur verið malbikuð skal gjalddagi gjaldsins miðast við frágang götu og gangstétta.

Bæjarráði er heimilt að veita húseigendum greiðslufrest á hluta gjaldsins. Ef gjaldið er ekki greitt eða um það samið á gjalddaga reiknast á það frá gjalddaga dráttarvextir á sama hátt og hjá lánastofnunum.